

Names

I am tired of having five different names;
Having to change them when I enter

A new country or take on a new life. My
First name is my truest, I suppose, but I

Never use it and nobody calls me by this Vietnamese
Name though it is on my birth certificate –

Tue My Chuc. It makes the sound of a twang of a
String pulled. My parents tell me my name in Cantonese

is Chuc Mei Wai. Three soft bird chirps and they call
me Ah Wai. Shortly after I moved to the U.S., I became

Teresa My Chuc, then Teresa Mei Chuc. “Teresa” is the sound
Water makes when one is washing one’s hands. After my first

Marriage, my name was Teresa Chuc Prokopiev. After my second
Marriage, my name was Teresa Chuc Dowell. Now I am back

To Teresa Mei Chuc, but I want to go way back . Reclaim that name once
given and lost so quickly in its attempt to become someone that would

fit in. Who is Tue My Chuc? I don’t really know. I was never really her
and her birthday on March 16, I never celebrate because it’s not

my real birthday though it is on my birth certificate. My birthday is on
January 26, really, but I have to pretend that it’s on March 16 because my

Mother was late registering me after the war. Or it’s in December, the date
Changing every year according to the lunar calendar – this is the one my

Parents celebrate because it’s my Chinese birthday.
All these names and birthdays make me dizzy. Sometimes I just don’t feel like a

Teresa anymore; Tue (pronounced Twe) isn’t so embarrassing. A fruit learns to
Love its juice. Anyways, I’d like to be string...resonating. Pulled back tensely like a bow

Then reverberate in the arrow’s release straight for the heart.

By Teresa Mei Chuc

"Names" first appeared online in *Babel Fruit* and in print in *New Poets of the American West* anthology
(Many Voices Press, 2010)

Những cái tên

By Teresa Mei Chuc

Thật mệt mỏi vì có năm cái tên;
Phải đổi tên mỗi khi nhập cảnh

Một nước mới hay bắt đầu một cuộc sống mới. Cái tên
Đầu Tiên, với tôi, là thực nhất, nhưng

Tôi không dùng, cũng không ai gọi tôi bằng cái Tên
Việt ấy, cho dù nó được ghi trong giấy khai sinh -

Tue My Chuc. Cái tên bập bùng giọng mũi
Tiếng sợi dây căng. Ba mẹ nói tên tôi trong tiếng Quảng Đông

là Chuc Mei Wai. Ba tiếng chim hót mêm, và Ah Wai
Là cái tên cha mẹ tôi thường gọi. Vừa đến Mỹ, tôi hóa thành

Teresa My Chuc, rồi Teresa Mei Chuc. "Teresa"
Là tiếng nước khi ai đó rửa tay. Sau đám cưới đầu

Tên tôi là Teresa Chuc Prokopiev. Sau đám cưới thứ hai
Tôi là Teresa Chuc Dowell. Bây giờ tôi trở lại

Là Teresa Mei Chuc, nhưng tôi muốn trở về. Đòi lại cái tên ngày nào
Tôi từng nhận rồi nhanh chóng mất vì cố trở thành một ai

phù hợp. Tue My Chuc là ai? Tôi không biết. Tôi chưa bao giờ thực sự là cô,
Sinh nhật cô, ngày 16 tháng Ba, tôi chưa từng kỷ niệm

Đó không phải là ngày sinh thật của tôi dù giấy khai sinh ghi vậy. Thật ra tôi sinh
Ngày 26 tháng Giêng, nhưng tôi phải giả vờ rằng sinh ngày ấy, bởi vì

Sau chiến tranh mẹ tôi làm giấy chậm. Hoặc vào tháng Mười hai, còn ngày
Thay đổi hàng năm vì theo âm lịch - ngày hôm ấy

Cha mẹ tôi kỷ niệm vì đó mới là ngày sinh Trung Quốc của tôi.
Những cái tên và những ngày sinh ấy làm cho tôi chóng mặt. Đôi khi tôi không thấy mình

Là Teresa nữa; Tue (phát âm TWE) thì không đến nỗi quá rầy rà. Một trái cây học cách
Yêu dòng nhựa chính mình. Dù sao, tôi muốn là sợi dây...cộng hưởng. Như chiếc cung co mạnh

Rồi dội lại bằng mũi tên bắn thẳng vào tim.

Translated into Vietnamese by Ngo Tu Lap